

2024 – 2029

WPROWADZENIE DO

DELEGACJI

PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

WERSJE JĘZYKOWE

Ta publikacja jest dostępna w języku: angielskim (wersja oryginalna), bułgarskim, chorwackim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, irlandzkim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim.

O WYDAWCY

Autor publikacji: Parlament Europejski

Dział odpowiedzialny za publikację:

Dyrekcja Generalna ds. Polityki Zewnętrznej Unii Europejskiej,
Dział ds. Komunikacji i Kontaktów Zewnętrznych
dgexpo-communication@europarl.europa.eu

Dokument ukończono w maju 2024 r.

© Unia Europejska 2024 – Źródło: Parlament Europejski

Zezwala się na ponowne wykorzystywanie niniejszego dokumentu pod warunkiem podania źródła, zgodnie z warunkami dotyczącymi praw autorskich podanymi w [informacji prawnej](#) na stronie internetowej Parlamentu Europejskiego.

ZASTRZEŻENIE PRAWNE

Ten dokument opracowano głównie z myślą o posłach do Parlamentu Europejskiego i o jego personelu, by pomóc im w pracach parlamentarnych.

Opinie wyrażone w tym dokumencie nie muszą odzwierciedlać oficjalnego stanowiska Parlamentu Europejskiego.

Słowo powitalne

Poznajemy delegacje Parlamentu Europejskiego

- Posiedzenia międzyparlamentarne
- Dyskusje w Brukseli i Strasburgu
- Liczba i struktura stałych delegacji
- Skład
- Regulamin
- Stosunki z komisjami
- Demokracja i prawa człowieka w centrum zainteresowania
- Uwzględnianie aspektu płci
- Kontakty ze społeczeństwem obywatelskim i interesariuszami pozaparlamentarnymi

Rodzaje delegacji

- Zgromadzenia parlamentarne
- Komisje międzyparlamentarne
- Inne delegacje międzyparlamentarne

Konferencja Przewodniczących Delegacji (KPD)

- Skład i przewodnictwo
- Sporządzanie harmonogramu
- Rola koordynująca

Usługi wsparcia dla delegacji

Wykaz wszystkich delegacji

- Azja i region Pacyfiku
- Kanada i Stany Zjednoczone
- Europa i wymiar północny
- Ameryka Łacińska i Karaiby
- Region Morza Śródziemnego i Bliski Wschód
- Afryka Subsaharyjska i Organizacja Państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku

Słowo powitalne

Witamy!

Gratulujemy wyboru na posłów i witamy w Parlamencie Europejskim. Będziemy Was wspierać w pracy komisyjnej podczas rozpoczynającej się właśnie nowej kadencji Parlamentu Europejskiego.

Najbliższe lata prawdopodobnie okażą się decydujące dla przyszłości stosunków zewnętrznych UE, która ponownie określa swoje miejsce w coraz bardziej chaotycznym i niepewnym świecie. UE będzie musiała ocenić i być może zmienić swoje strategie polityczne i instrumenty w dziedzinie polityki zagranicznej, bezpieczeństwa, obrony, handlu i rozwoju. Jest to konieczne, aby w nowym otoczeniu geopolitycznym była liczącym się podmiotem na arenie międzynarodowej.

Wzmocnienie i rozszerzenie stosunków z partnerami na całym świecie będzie miało zasadnicze znaczenie dla zachowania i promowania globalnego porządku opartego na zasadach oraz ochrony interesów i wartości UE. Dyplomacja parlamentarna odgrywa kluczową rolę w budowaniu trwałych stosunków i wspieraniu dialogu politycznego z parlamentami i zainteresowanymi stronami w państwach trzecich.

Gdy wszystkie organy Parlamentu współpracują ze sobą w sposób spójny i strategiczny, instytucja ta wywiera znaczący wpływ na politykę zewnętrzną UE, będąc jej siłą napędową. Ogromne znaczenie ma w tym względzie ścisła koordynacja i współpraca między komisjami, delegacjami i zgromadzeniami międzyparlamentarnymi oraz wszystkimi pozostałymi podmiotami zaangażowanymi we wspieranie demokracji.

Jako członkowie delegacji będziecie działać na rzecz uczynienia z Parlamentu Europejskiego siły napędowej polityki zagranicznej UE. W tym zakresie możecie liczyć na pełne wsparcie ze strony naszych urzędników, a także całego personelu i kierownictwa naszej dyrekcji generalnej.

Pietro Ducci

dyrektor generalny ds. polityki zewnętrznej Unii Europejskiej

Poznajemy delegacje Parlamentu Europejskiego

Delegacje międzyparlamentarne są stałymi organami Parlamentu składającymi się z grup posłów i posłanek do Parlamentu Europejskiego, które oficjalnie utrzymują i pogłębiają stosunki z parlamentami państw, regionów i organizacji spoza UE. Delegacje są instrumentami dyplomacji parlamentarnej i kontroli parlamentarnej.

W regularnych dyskusjach z parlamentarzystami z państw spoza UE członkowie delegacji mają możliwość podzielenia się swoimi poglądami na temat kwestii będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, stanu stosunków z danym krajem lub regionem, przedstawienia swoim partnerom wartości UE, a jednocześnie zapoznania się ze stanowiskiem innych parlamentów i rządów.

Dyplomacja parlamentarna stanowi integralną część szerszych stosunków UE z państwami trzecimi.

Posiedzenia międzyparlamentarne

Delegacje organizują posiedzenia międzyparlamentarne z wybranymi przedstawicielami spoza UE.

Posiedzenia te mają miejsce zazwyczaj w regularnych odstępach czasu, zależnie od rodzaju delegacji, i odbywają się naprzemiennie w następujących miejscach: na jedno posiedzenie posłowie i posłanki do PE udają się do parlamentu poza UE, a w trakcie drugiego delegacja Parlamentu Europejskiego przyjmuje swoich gości w Strasburgu lub Brukseli.

Jeżeli posiedzenia międzyparlamentarne odbywają się poza UE, program będzie zasadniczo obejmował spotkania z rozmówcami w rządzie i społeczeństwie obywatelskim, a także posiedzenia w parlamencie przyjmującym. Przy tej okazji posłowie i posłanki do PE często odwiedzają również projekty finansowane przez UE.

Coraz ważniejsza w działalności delegacji jest dyplomacja cyfrowa. Poza uczestnictwem w posiedzeniach fizycznych delegacje pozostają w stałym kontakcie za pośrednictwem spotkań i wydarzeń online, co pozwala im mogąc szybko reagować na wydarzenia i pilne kwestie pojawiające się w UE oraz w krajach lub regionach partnerskich.

Dyskusje w Brukseli i Strasburgu

Aby zaplanować spotkania międzyparlamentarne i omówić sytuację w krajach partnerskich, delegacje odbywają również posiedzenia w Brukseli i Strasburgu, samodzielnie lub wspólnie z innymi delegacjami lub komisjami.

Delegacje regularnie zapraszają gości zewnętrznych do przedstawiania prezentacji i wymiany poglądów. Do grona tego należą, m.in., rozmówcy z Komisji Europejskiej, Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych, odpowiednich ambasad, środowisk akademickich i organizacji społeczeństwa obywatelskiego.

Liczba i struktura stałych delegacji

Liczba, struktura i skład delegacji międzyparlamentarnych mogą różnić się w zależności od kadencji. Pod koniec poprzedniej kadencji (2019–2024) istniało 48 stałych delegacji.

Istnieją różne rodzaje delegacji: delegacje międzyparlamentarne, delegacje do wspólnych komisji parlamentarnych, delegacje do komisji współpracy parlamentarnej oraz delegacje do wielostronnych zgromadzeń parlamentarnych.

Niezależnie od regularnych posiedzeń międzyparlamentarnych Parlament może również w każdej chwili podjąć decyzję o wysłaniu do krajów nienależących do UE delegacji ad hoc, tj. oficjalnie wyznaczonych grup posłów i posłanek do PE, w odpowiedzi na konkretne wydarzenia polityczne lub w celu udziału w konferencjach lub innych wydarzeniach.

Skład

Wszystkie delegacje mają taką samą strukturę: na ich czele stoją przewodniczący i dwaj wiceprzewodniczący wybierani przez członków delegacji.

Wszystkich członków delegacji wyznaczają grupy polityczne Parlamentu, a jej skład odzwierciedla równowagę sił politycznych w Parlamencie.

Każdy poseł do Parlamentu Europejskiego jest członkiem jednej lub więcej stałych delegacji.

Zazwyczaj najliczniejsze są delegacje, które uczestniczą w zgromadzeniach parlamentarnych z udziałem kilku parlamentów.

Regulamin

Delegacje muszą przestrzegać ścisłych zasad określonych w szeregu dokumentów i decyzji.

Delegacjom poświęcone są dwa postanowienia oficjalnego Regulaminu Parlamentu, przy czym do delegacji ma zastosowanie również wiele przepisów dotyczących komisji.

Najobszerniejsze przepisy dotyczące delegacji zawarte są w oficjalnym dokumencie zatytułowanym „Postanowienia wykonawcze regulujące prace delegacji i misji poza granicami Unii Europejskiej”.

Dokument ten określa ogólny cel delegacji Parlamentu: „utrzymywanie oraz poprawa kontaktów z parlamentami państw będących tradycyjnymi partnerami Unii Europejskiej i [...] [...] propagowanie wartości, na których opiera się Unia Europejska”.

Przepisy te opisują również, w jaki sposób delegacje Parlamentu powinny respektować stanowiska i standardy Parlamentu.

Inne artykuły wyjaśniają, którzy posłowie do PE mogą dołączyć do delegacji wyjeżdżających poza UE. Aby ograniczyć koszty, liczba uczestników jest ściśle kontrolowana, a wszystkie wyjazdy wymagają uprzedniej autoryzacji.

Stosunki z komisjami

Parlament Europejski ma trzy pełne komisje i dwie podkomisje zajmujące się działaniami poza UE („działania zewnętrzne”). Komisje te utrzymują uprzywilejowane stosunki z delegacjami.

Komisje i delegacje informują się wzajemnie o swoich posiedzeniach i dyskusjach oraz zapraszają swoich członków do przyłączenia się do swoich prac i zadań, także w przypadku podróży poza UE.

W odniesieniu do delegacji najważniejszą rolę ze wszystkich komisji odgrywa Komisja Spraw Zagranicznych (AFET). Komisja AFET ta koordynuje prace delegacji i odpowiada za nadzór polityczny nad nimi – nie tylko w odniesieniu do stałych delegacji, ale również wszystkich posłów i posłanek do PE podróżujących służbowo do krajów spoza UE.

Komisja Handlu Międzynarodowego (INTA) współpracuje ze wszystkimi delegacjami, gdy program jej prac dotyczy międzynarodowych kwestii gospodarczych i handlowych.

Komisja Rozwoju (DEVE) koordynuje prace delegacji, które zajmują się kwestiami związanymi z rozwojem.

Zanim delegacja spotka się z wybranymi przedstawicielami spoza UE, komisje mogą zaproponować tematy polityczne, którymi delegacja mogłaby lub powinna się zająć. Po posiedzeniu przewodniczący delegacji przedstawia sprawozdania właściwym komisjom.

Demokracja i prawa człowieka w centrum zainteresowania

Wiele delegacji włącza w swoje prace również Zespół ds. Wspierania Demokracji i Koordynacji Wyborów Parlamentu Europejskiego (DEG). Organ ten, którego pracami kierują przewodniczący komisji AFET i DEVE, nadzoruje działania Parlamentu na rzecz wzmocnienia demokracji i praw człowieka poza UE.

Jednym z głównych zadań Zespołu jest organizowanie misji obserwacji wyborów. Około 10–12 razy w roku posłowie i posłanki podróżują do krajów spoza UE, aby obserwować proces głosowania. Doświadczenie, które posiadają jako wybrani przedstawiciele, dodaje wiarygodności politycznej ich opiniom.

Inne projekty nadzorowane przez DEG mają na celu wspieranie parlamentów w krajach nienależących do UE w umacnianiu się i osiągnięciu pełnego potencjału.

Uwzględnianie aspektu płci

Każda delegacja wyznacza jedną osobę ze swoich członków lub członkiń do zajmowania się kwestią uwzględniania aspektu płci w pracach delegacji.

Kontakty ze społeczeństwem obywatelskim i interesariuszami pozaparlamentarnymi

Delegacje utrzymują kontakty z podmiotami społeczeństwa obywatelskiego i interesariuszami pozaparlamentarnymi w kraju lub regionie, w którym pracują. Rozmowy z nimi mogą odbywać się w miejscach pracy Parlamentu lub gdy delegacja odwiedza kraj nienależący do UE. W niektórych przypadkach przeznacza się określony czas specjalnie na współpracę z osobami młodymi i kobietami.

Rodzaje delegacji

Wszystkie delegacje Parlamentu nawiązują kontakty z parlamentarzystami z innych krajów, regionów i organizacji. Typ i miejsce spotkań zależy jednak od rodzaju delegacji.

Zgromadzenia parlamentarne

Jedna z grup delegacji uczestniczy w zgromadzeniach parlamentarnych – odbywających się regularnie, oficjalnych obradach, na których spotykają się wybrani w wyborach członkowie kilku parlamentów. Delegacja Parlamentu Europejskiego jest tylko jedną spośród obecnych na takich zgromadzeniach grup.

W większości przypadków delegacja Parlamentu Europejskiego jest największą pojedynczą delegacją na zgromadzeniu, przy czym posłowie i posłanki do PE stanowią około połowy łącznej liczby delegatów. Jednak w niektórych zgromadzeniach parlamentarnych przedstawiciele Parlamentu Europejskiego stanowią mniejszość.

Można wymienić tu na przykład Delegację do spraw stosunków ze Zgromadzeniem Parlamentarnym NATO (DNAT) czy Delegację do Euro-Latynoamerykańskiego Zgromadzenia Parlamentarnego (DLAT).

Komisje międzyparlamentarne

Delegacje Parlamentu do komisji międzyparlamentarnych regularnie spotykają się ze swoimi partnerami na oficjalnych posiedzeniach. Komisje międzyparlamentarne są w większości dwustronne: jedną stroną jest delegacja Parlamentu Europejskiego, a drugą inna delegacja, zazwyczaj reprezentująca jeden kraj.

Komisje międzyparlamentarne mogą różnie się nazywać: komisja parlamentarna stowarzyszenia, komisja współpracy parlamentarnej, wspólna komisja parlamentarna lub parlamentarny komitet stabilizacji i stowarzyszenia, a nazwa zależy od wielu czynników.

Wszystkie te komisje są powoływane na mocy umów dwustronnych między UE i krajami lub regionami partnerskimi. Podczas posiedzeń ściśle przestrzega się regulaminu.

W kadencji 2019–2024 Parlament liczył 15 delegacji, które uczestniczyły w 23 komisjach międzyparlamentarnych. Wśród nich znajdują się np. Delegacja do wspólnej komisji parlamentarnej UE-Meksyk (D-MX) oraz Delegacja do Komisji Parlamentarnej Stowarzyszenia UE-Ukraina (D-UA).

Inne delegacje międzyparlamentarne

Najwięcej delegacji skupia się na stosunkach z innymi państwami lub grupą państw.

Członkowie tych delegacji spotykają się z partnerami na zwykłych posiedzeniach międzyparlamentarnych. Ich częstotliwość może się zmieniać w zależności od grafików i dyspozycyjności obydwu stron. Posiedzenia te nie mają odrębnego regulaminu, a delegaci stosują się do ogólnych przepisów dla delegacji ustanowionych przez Parlament Europejski.

Większość delegacji Parlamentu należy do tej właśnie kategorii delegacji międzyparlamentarnych. Za przykład może posłużyć tu Delegacja do spraw stosunków z Japonią (D-JP) czy Delegacja do spraw stosunków z Kanadą (D-CA).

Konferencja Przewodniczących Delegacji (KPD)

Konferencja Przewodniczących Delegacji (KPD) jest organem politycznym Parlamentu koordynującym prace 44 delegacji stałych.

KPD dba o to, by delegacje działały skutecznie i w koordynacji z innymi strukturami Parlamentu. Jej regularne posiedzenia stanowią platformę do dyskusji o kwestiach i wyzwaniach wspólnych dla wszystkich delegacji.

Skład i przewodnictwo

Członkami Konferencji Przewodniczących Delegacji są przewodniczący 48 stałych delegacji Parlamentu oraz trzech komisji zajmujących się stosunkami międzynarodowymi: Komisji Spraw Zagranicznych (AFET), Komisji Rozwoju (DEVE) i Komisji Handlu Międzynarodowego (INTA).

Jeden z 48 przewodniczących delegacji zostaje wybrany na przewodniczącego Konferencji. Stanowiska te zajmują oni przez cały okres kadencji parlamentarnej.

Sporządzanie harmonogramu

Posiedzenia Konferencji Przewodniczących Delegacji z reguły odbywają się w środy podczas sesji w Strasburgu.

Dwa razy w roku Konferencja Przewodniczących Delegacji przyjmuje sześciomiesięczny kalendarz posiedzeń delegacji, który następnie zatwierdza

Konferencja Przewodniczących Parlamentu. W trakcie tego procesu zasięga się opinii komisji AFET, INTA i DEVE.

Przy opracowywaniu harmonogramu KPD współpracuje z Konferencją Przewodniczących Komisji – analogicznym organem, który nadzoruje prace komisji. Wspólnie weryfikują, czy harmonogramy delegacji i komisji wzajemnie się uzupełniają i czy są one zgodne z ogólnym kalendarzem Parlamentu.

Uwzględniane są również przyszłe działania mające na celu wspieranie demokracji i praw człowieka poza UE.

Za zatwierdzenie ostatecznego sześciomiesięcznego kalendarza delegacji odpowiedzialna jest Konferencja Przewodniczących Parlamentu, obejmująca przewodniczącego Parlamentu Europejskiego i przewodniczących grup politycznych.

Rola koordynująca

Oprócz kalendarza Konferencja Przewodniczących Delegacji koordynuje szereg kwestii z innymi organami politycznymi Parlamentu.

Wydaje zalecenia dla Konferencji Przewodniczących dotyczące prac delegacji.

Prezydium Parlamentu, w skład którego wchodzi przewodniczący i wiceprzewodniczący Parlamentu Europejskiego, zwraca się czasami do KPD o wykonanie pewnych zadań.

KPD zajmuje się najlepszymi praktykami obejmującymi prace tych organów i przyjmowaniem wspólnych podejść i wytycznych dotyczących działalności delegacji.

KPD współpracuje z komisjami nad tym, by prace komisji i delegacji Parlamentu były skoordynowane. To z kolei wzmacnia wkład Parlamentu w politykę zagraniczną UE.

Usługi wsparcia dla delegacji

Każdej delegacji pomaga sekretariat, który zazwyczaj składa się z co najmniej jednego urzędnika zajmującego się danym krajem lub regionem oraz asystenta, który odpowiada za wszystkie kwestie administracyjne oraz logistyczne i w ten sposób ułatwia działalność delegacji.

Sekretariat otrzymuje od przewodniczącego i wiceprzewodniczących wytyczne dotyczące priorytetów prac delegacji, przedyskutowane przez członków delegacji.

Działa zgodnie z wytycznymi przewodniczącego i członków delegacji w sprawie harmonogramu regularnych posiedzeń, terminów i miejsc posiedzeń międzyparlamentarnych oraz kwestii, które należy uwzględnić w projektach porządków obrad.

Przed każdym regularnym posiedzeniem, ale przede wszystkim w ramach przygotowań do każdego posiedzenia międzyparlamentarnego z parlamentem

kraju spoza UE członkowie delegacji otrzymują informacje na temat kontekstu posiedzenia. Informowaniu posłów i posłanek o stanie stosunków z danym krajem lub regionem przed oficjalną wizytą lub posiedzeniem międzyparlamentarnym służą regularne posiedzenia delegacji w Brukseli lub Strasburgu. Odpowiedni urzędnik jest ważnym źródłem wiedzy fachowej i materiałów informacyjnych na temat kraju lub regionu, za który jest odpowiedzialny. Urzędnik ten może również doradzać w sprawie przepisów wewnętrznych i kwestii proceduralnych.

Sekretariat realizuje działania delegacji zgodnie z odpowiednimi przepisami (w tym z regulaminem wewnętrznym i przepisami wykonawczymi dotyczącymi prac delegacji). Przepisy te mają wpływ na przykład na możliwy rozkład posiedzeń w czasie, układanie harmonogramu posiedzeń międzyparlamentarnych oraz na dostępność tłumaczeń pisemnych i ustnych.

Poza pomocą udzielaną delegacji jako stałemu organowi Parlamentu poszczególni posłowie i posłanki do PE mogą zwrócić się o szczegółowe informacje na temat odpowiednich obszarów polityki i analiz do Dyrekcji ds. Analiz dla Posłów w Dyrekcji Generalnej ds. Analiz Parlamentarnych (EPRS). Posłowie i posłanki do PE mogą zwrócić się o opracowanie specjalnych not informacyjnych dotyczących każdej dziedziny polityki wchodzącej w zakres kompetencji UE, w tym analiz i badań dotyczących kraju lub regionu, którym zajmuje się dana delegacja.

Ponadto Parlament utworzył pięć biur kontaktowych poza UE (w Londynie i Waszyngtonie DC oraz przy ONZ w Nowym Jorku, przy Stowarzyszeniu Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN) w Dżakarcie i przy Unii Afrykańskiej w Addis Abebie). Przedstawicielstwa te pełnią funkcje łącznikowe z odpowiednimi parlamentami i zgromadzeniami parlamentarnymi, a także prowadzą dialog z prawodawcami, urzędnikami i organizacjami społeczeństwa obywatelskiego. Mogą one stanowić dodatkowe źródło informacji i pomocy dla posłów do PE w ich działalności. W kadencji 2024–2029 otwarte zostaną kolejne biura kontaktowe lub przedstawicielstwa zewnętrzne w Ameryce Łacińskiej, na Bałkanach Zachodnich i w Ukrainie.

Wykaz wszystkich delegacji

Azja i region Pacyfiku

<u>D-AF</u>	Delegacja do spraw Stosunków z Afganistanem
<u>DANZ</u>	Delegacja do spraw Stosunków z Australią i Nową Zelandią
<u>DASE</u>	Delegacja do spraw Stosunków z Państwami Azji Południowo–Wschodniej i Stowarzyszeniem Państw Azji Południowo–Wschodniej (ASEAN)
<u>DCAS</u>	Delegacja do komisji współpracy parlamentarnej UE–Kazachstan, UE–Kirgistan, UE–Uzbekistan i UE–Tadżykistan oraz do spraw stosunków z Turkmenistanem i Mongolią
<u>D-CN</u>	Delegacja do spraw stosunków z Chińską Republiką Ludową
<u>D-IN</u>	Delegacja do spraw Stosunków z Indiami
<u>D-JP</u>	Delegacja do spraw Stosunków z Japonią
<u>DKOR</u>	Delegacja do spraw Stosunków z Półwyspem Koreańskim
<u>DSAS</u>	Delegacja do spraw Stosunków z Państwami Azji Południowej

Kanada i Stany Zjednoczone

<u>D-CA</u>	Delegacja do spraw Stosunków z Kanadą
<u>DNAT</u>	Delegacja do spraw Stosunków ze Zgromadzeniem Parlamentarnym NATO
<u>D-US</u>	Delegacja do spraw Stosunków ze Stanami Zjednoczonymi

Europa i wymiar północny

<u>D-AL</u>	Delegacja do Parlamentarnego Komitetu Stabilizacji i Stowarzyszenia UE–Albania
<u>D-BY</u>	Delegacja do spraw Stosunków z Białorusią
<u>DEEA</u>	Delegacja do spraw Współpracy w ramach Wymiaru Północnego i do spraw Stosunków ze Szwajcarią i Norwegią, do Wspólnej Komisji Parlamentarnej UE–Islandia oraz do Wspólnej Komisji Parlamentarnej Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG)
<u>DEPA</u>	Delegacja do Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest
<u>D-MD</u>	Delegacja do Komisji Parlamentarnej Stowarzyszenia UE–Mołdawia
<u>D-ME</u>	Delegacja do Parlamentarnego Komitetu Stabilizacji i Stowarzyszenia UE–Czarnogóra
<u>D-MK</u>	Delegacja do Wspólnej Komisji Parlamentarnej UE–Macedonia Północna
<u>D-RS</u>	Delegacja do Parlamentarnego Komitetu Stabilizacji i Stowarzyszenia UE–Serbia
<u>D-RU</u>	Delegacja do Komisji Współpracy Parlamentarnej UE–Rosja
<u>DSCA</u>	Delegacja do Komisji Parlamentarnej Partnerstwa UE–Armenia, do Komisji Współpracy Parlamentarnej UE–Azerbejdżan oraz do Komisji Parlamentarnej Stowarzyszenia UE–Gruzja
<u>DSEE</u>	Delegacja do spraw Stosunków z Bośnią i Hercegowiną oraz Kosowem
<u>D-TR</u>	Delegacja do wspólnej komisji parlamentarnej UE–Turcja
<u>D-UA</u>	Delegacja do Komisji Parlamentarnej Stowarzyszenia UE–Ukraina
<u>D-UK</u>	Delegacja do Zgromadzenia Parlamentarnego Partnerstwa UE–Zjednoczone Królestwo

Ameryka Łacińska i Karaiby

<u>DAND</u>	Delegacja do spraw Stosunków z państwami Wspólnoty Andyjskiej
<u>D-BR</u>	Delegacja do spraw Stosunków z Federacyjną Republiką Brazylii
<u>DCAM</u>	Delegacja do spraw Stosunków z Państwami Ameryki Środkowej
<u>DCAR</u>	Delegacja do komisji parlamentarnej CARIFORUM–UE
<u>D-CL</u>	Delegacja do wspólnej komisji parlamentarnej UE–Chile
<u>DLAT</u>	Delegacja do Europejsko–Latynoamerykańskiego Zgromadzenia Parlamentarnego
<u>DMER</u>	Delegacja do spraw Stosunków z Mercosurem
<u>D-MX</u>	Delegacja do wspólnej komisji parlamentarnej UE–Meksyk

Region Morza Śródziemnego i Bliski Wschód

<u>DARP</u>	Delegacja do spraw Stosunków z państwami Półwyspu Arabskiego
<u>D-IL</u>	Delegacja do spraw Stosunków z Izraelem
<u>D-IQ</u>	Delegacja do spraw Stosunków z Irakiem
<u>D-IR</u>	Delegacja do spraw Stosunków z Iranem
<u>DMAG</u>	Delegacja do spraw Stosunków z Państwami Maghrebu i Unią Maghrebu Arabskiego, w tym do Wspólnych Komisji Parlamentarnych UE–Maroko, UE–Tunezja i UE–Algieria
<u>DMAS</u>	Delegacja do spraw Stosunków z Państwami Maszreku
<u>DMED</u>	Delegacja do Zgromadzenia Parlamentarnego Unii dla Śródziemnomorza
<u>DPAL</u>	Delegacja do spraw Stosunków z Palestyną

Afryka Subsaharyjska i Organizacja Państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku

DACP

Delegacja do Wspólnego Zgromadzenia
Parlamentarnego OACPS–UE

DAFR

Delegacja do Zgromadzenia Parlamentarnego Afryka–
UE

DCAB

Delegacja do Zgromadzenia Parlamentarnego Karaiby–
UE

DPAC

Delegacja do Zgromadzenia Parlamentarnego Pacyfik–
UE

DPAP

Delegacja do spraw stosunków z Parlamentem
Panafrykańskim

D-ZA

Delegacja do spraw Stosunków z Republiką Południowej
Afryki